

אוצר המכתבים

קמה

ב' ג', עד שגומרים כל השיר אدون עולם, והשיר יגדל אלהים חי וכוכו, ומנחימים את הילד עם הלהום על השלחן, והחכם הנמצא שם מברך כל הקרואים אחד אחד, ואח"ר משים ידיו על ראש הילד, ומברך אותו בברכת כהנים, יברך ה' יכו, ואומריו פ' המלאך הגואל, וכו', ופ' בן פרות יוסף וכו', ופ' אם תשכוב לא תפחד וכו', ומוחרים את הילד לאמן, ואח"ר מביאים לפני המסובין קעאינו ויין שurf, ותבשיל של ברס, ואוכל"י ישוטה ושמחה, ונפטרים לבתיהם לשלים. ולמחר סמוך לחצות היום, נאים לבית הברית כת אחת של משוררים קבועי לזה, ומחילים מומו רמנצ'ה על שושני לבני קrho משביל שיר יידיות וכו', ואחריו מומו שיר המעלות אשרי כל ירא ה' וכו', ואומרים קדיש יהא שלמא וכו', ואחריו מתחילים לשורר בשירים קבועי עצם, ובתווך כד, באים נשים זונות עם אשת הסנדק, ומביאים חמץ נרות של נחות ארכות, ומניחים אותן בשורה על כסא אליהו, ומשימות בגרות שעות ארכות לבנות או צבאות, וכל אחת מדלקת אחת, ובعودה הן מדליקות שופכות שיחון לפני ה' בצלות אליו ומצות מליה, כל אחת ומה שצרכיה, אחת שואלת עשר, ואחת בנימ, ואחת בריאות, וכו' וכו', ואח"ר מניחות את המחתה מלאה גחלים להחות על השלחן בין הנרות, וכל אחת נתנת עליה מעט קטרת, והולכת להן, ועוד בא נגיד החברה,, "חסד ואמת" וושוב על הכסא המוכן לסנדק, ובין כה זכה נאספים כל הקרואים למילה, ואז בא הסנדק מלבוש בגדי שבת אחר שכבר רחץ במרחץ וטבל, ועומד לפני הכסא, ונונן אייז דבר לזרקה לחברת חסד ואמת ביד הנגיד, אייש ננדבת לבו, ואז יורד הנגיד מהכסא, והסנדק מתעטף בטלית בטלית, ועולה לכסא יושב, ואבי הבן מתעטף בטלית ועומד, ואז אשת הסנדק מביאה את הילד על אותו הלהום ומונחת אותו על כסא אליהו, והחכם הנמצא שם אומר בקהל רם ובנגון, זהו כסא אליהו הנביא זיל יה"ר שיגלה בבב"א, שלשה פעמים, וונונים כל הקгал, אמר, ובבעל המשיר מושכים בשיר, ואשת הסנדק נוטלת את הילד ומוסרת אותו ביד המוחל, ונונן אותו על ברכי הסנדק, והחכם מברך أبي הבן והסנדק והקהל, ואם יש חוליה בעיר מברכין אותו, ואח"ר מברך המוחל על המילה, ומלה, ואח"ר אבוי הבן מברך, והקהל אומרי' אשרי תבחר וכו', ואומרים יום ליבשה וכו', והשיר קרב נא קץ משיחנו, וכו', ואח"ר אחד מהתקובי' מברך על הגפן וכו', וקורא שם לילד אשר הוסכם כבר מאביו ואמו, וכל הקгал אומרי' פ' הודה לך' כי טו כל"ח, וחצי קדיש, ואומרי', פלוני וזה הקטן גוזל היה, כשהשוכה למילה כך יזכה לתורה ולמצוות ולהזופת ולמעיט בחמי אביו ואמו ובחיי סנדקו ובחיי מוחלו, וכן יה"ר ונאמר Amen, ואח"ר אומרי', יהא שלמא רבה וכו', ואדון עולם וכו', יושבי סביב השלחן העורך, ואוכל"י בציגים שלוקות, עם פט בכשנין ושותי יי"ש, ומחולק' לכל אחד מעט תמרים ואגוזי' וצמוקין, וחתיכת פת סנסין, והסנדק אם הוא נדריך לב חלק צדקה לכל הת"ח והענינים הנמצאים שם, יונפטרים לבתיהם לשלים,

רק אם שהה בין שתייה לפירוצים שייעור חמזה מגוטין, אבל ביותר לא, ע"ש, וכך שיש מה להאריך הרבה בזה, מ"מ מאחר, שהוא מילא דלא שכחיה, ראוי לאסור, ואך דוקא בגין מרבייע שעה, ועובדא דatoi לקימה היה חхи שעה, וא"כ שפיר יצא הכבש באסור, ושלום. יוז"ם.

אייר. לפאריז, להריע הלווי ישיע, שלום.

מכתב מעלה הגענין, בו ביקש עוד כבודו להודיעו ממנהגי העיר חדשנים גם ישנים בעותות שמהה ואנהה, כי שמע שיש פה מנהגים מבهائيים. דע יידי, כי לא אמת השמורה, כי אין שום מנהג מבهائي, רק מנהגים שונים, ואძיעד הכל, אבל לא בפעם אחת, כי אין עותוי בידי, ואתהיל בברית מליה, אישה כי תורייע וילדה וכבר, הבן הראשון יהיה סנדקו אבי האב, והשני אבי האם, ואם מת כבר אבי האב, היהי אבי האם ראשון, ואם מת אבי האם, או מתו שניהם, הבהירה ביד ההורים לחתה הסנדק או מתורתו, כל שבעת הימים עושים שמייה לילדה, שלא תשאר לבדה בחדר אף רגע, וכל הלילות מנהחים נר דלוק מערב עד בוקר, ובכלليل לילה נשאר אחד ער עד הבוקר, ותולין כל שבעה על פתח הבית ולפניהם הילדה ניריות מלאים פסוקי' ושמות קדושי' לשמיורה, הניריות הללו היו כותבי' אותם אייזה סופרים עניים ומוכרים אותם, ועתה הם מודפסי' ונמכרים בחנויות, גם נונני מרשותי הילד והזולחת סכין סכלה ברול עם צרו קטן של מיני שעבים שחוקי' ומעט חול, לשםירה מההמיוקי', ושבת שבתור ח', מתפלין בבית הכנסת בשירה זמרה, וועלין לטית אבי הבן והסנדק וכל הקרובי' והאהובי', ועשוי' נדבות איש ממתנת ייד, וביום ה' בבוקר שולח הסנדק לבל הבית יין ושכר ומני פירות, אגוזים ותאניס ותמרים וצמוקי' וקקאו, וגם כסות נקייה לילד הנולד, ואם אבי הבן עני מוסיפים עוד מחת כסף, ובשער מביא שליח הקгал, דברים הצריכים ליום המילה, ואלו הם, כסא כבוד לסנדק, ולוח אחד עוקום משני צדיו לארכו להשכיב בו הילד, ושלוחו אחד קטן ומפה מרוקמת לכסא אליהו זיל, וכוס של כסף לקידוש, ועוד כס אחר של כסף לחתה בו יין שרף לרוחין את המילה, ועוד מחתה להקטיר בה קטרות על כסא אליהו בשעת המילה, ואחר ערבית בליל ח', נקבצים כל החברים והקרוביים לבית הברית, המומני' כבר, והילדה נונחת את הילד כששהוא מלבוש בטוב על אותו הלהום, ולקח אותו אבוי מידה עם הלהום, ונוננו ביד הנגדל הנמצא בקרואים, ולקחו בשתי ידיים עם הלהום, ומתחיל לשורר את השיר אדון עולם אשר מלך, בוגון מivid לזה, ונונן אייזה פרוטות לתוך הלהום, ומינפו בקדיו אתה וננתה, ונוננו לסמוך לו, ונונן גם הוא פרוטות ומני, ונוננו לחבירו, וחבירו לחבירו, עד כל המסובין, וחבירין עוד פעם

אוצר המכתבים

ואשר כתבת כי מטרתני בשאלותיך וכו', חלילה לי להיות עלי לטורה אמרות ה' אמרות טהורות, כי הם חיננו ואורך ימינו ובהם נגגה יום ולילה, ובכו שאל בני של, ואשר ירוני אלה עושי אגיד. שאלת ידייך אדחות גר שנתגייר כדת וכחלה, וחזר לגידתו מיראה, ועתה בא עד להתגייר, כיצד סדר גרותו, אם אם כדמותך או באפונן אתה.

תשובה, גר שנתגייר הרי הוא כישראל גמור, וכשהזה לסתורו הרע, דינו כישראל מומר, וכשריציה לחזור, אין צורך שם דבר, רק ג' ת"ח מתייפין עליו דברי מוסר ועשה תשובה גמורה בפניהם, מתוויה ומתחרט, ושב ורפא לו, וגם טבילה אין צורך, כמו"ש בס' זכרון לראשוני בה' המלאים סי' י"ז, דף 283, שם תשוי רב פלטוי גאון זיע"א, דאיין צורך טבילה אלא מלכות, וכ"כ שם הריטב"א והנ"י, ורhamyi לחיים, ומהרש"ל, שא"צ טבילה, ובזה"ז שהמלכות היא נגד חוקי הממשל, אין לתളותו ג"כ, אמן בס' זיל"ר הנ"ל שם הביא שם פרמ"א בשם היירושלמי מעשה בריבכה אחת שנשנית ופראודה והטבילה, ע"ש, וכן זכרוני פד הוייא טליה בישראל מומר שחזר בתשוי, שגלה ורחץ וטבל ולקה, והחליף שמלהתו, והביאו לו לב"ד והתיפו עליו מוסר השכל, וכל אותו היום היה שרווי בתענית, ובכך כל מה שתוכלו לעשות מלאו הדברים עשו, ושכמ"ה, ושלומ. אני הי"מ ס"ט.

תקפה

סיוון. לוחראן.

למעלת החכם, כהה"ר יעקב שושנה ישכ"ז, שלום.

מכתב כבודו הגיעני, שאלת ידייך, כי שלשם בעבור כבודך ברוחב היהודים, כיבד אותך שותע עופות אחד, והראה לך סכינו, ואחר שבדקת אותה, שאלת אותו אם היא יפה, והשיב יפה היא, ואו הראית לו בה פגימה קטנה, והוא העביר את הסכינו על בשר זרועו פעמיים שלש, ושוב לא נמצא בה שום פגיעה, ותמהת מאי מהמראה, האם גם בשד הורוע מסיר הפגיעה? ובכן שאלת, אם אחר שחיתהaira ריעךך, מה יהיה משפטו?

תשובה, הדבר פשוט, שאם אחר שחיתה קנה את הסכין יפה יפה, ואח"ך בדקה כראוי, ונמצאת בה פגימה האסורת, אסור כל מה שישחט, אף" Ach"d העבירה עלبشر זרועו וסורה ממנה הפגימה, כי יש בעלי זרועות שברזרועם קשה, כמו הכהרים ובבעל מלאכות גשות שחשוף זרועם כל הימים, ואפשר להיות שיעבירו פגימה קטנה שתהיה מחמת כפל חוד הסכין שהייתה דק ביוור, ותתפתש ע"י העבירה על הורוע, אבל בשד זרועך, לא יאמין כי יסופר, שייעביר שום פגימת, ואם קרה שהעבירה, הוא כאחד הפלאים, והיו חדשון, ואין מבטל תאstor, אמן אם לא קנה הסכין יפה יפה, או לא בדקה יפה יפה, תלין שנדבר בה איזה דבר, או טפת דם נקשר שם, והיתה גראית כמו פגיעה, וע"י העברת הסכין על תורוע הוסרה,

זה הסדר הנהוג מזמן קדמון עד היום כאשר מספרים הוקנים, נולת בזמן הקודם היו מליין בהסכם אחר הפלית השחר, והיו עשו"י סעדו"י גדולות ביום המילה ובשבט שבתוכה ח' ותול"ם.

ואם היה הבן בכור, מפורסמי הדבר ביום המילה ע"י שיר אחד מיוחד לזה, ובוים ל"א אחר מנהה פודים אותו, ועשו"י סעודת קטנה כמנוג כל המקום, אין שם ושנוו.

ואם נקבה תלדה, קורין לה שם ביום השבת אחר שחרית בסעודת קטנה, בזמנים ומפת כסנין וויל"ש. המנהג של תגלחת הקטן, הנהוג בכל המקום, אין לו מחלכים פה כלל, והוא מה שיש להודיע לבכורו עתה, ושלומ.

אני הי"מ ס"ט.

תקפו

אייר. לתונס.

למעלת החכם הנכבד, וכו', כהה"ר פרג' חדידא ישכ"ז, שלום.

מכתב כבודו הגיעני, בו הודיעו כבודו, על זkan אחד שהיה מוהל זמן רב, וכל העRELות שהיה חותך היה מייבש אותם ומטמין אצלם אצלו בקופסה אחת, ובעת מותו צוה לחרוז את כלם בחותם ולתולותם עליון, ואמר כי זה סגולה גדולה להרחק מעליון כל מזוק וכל משטיין, ובנוו לא רצו לקיים צוואהו, בחשבם שיש אסור וחסרון דעת בדבר, ואך דברתם על בהם ועשו כאשר צוה, כי אמרתם אולי נמצא דבר זה בשום ספר, וחפשתם ולא מצאתם, ובכן מבקשים מצער כמוני לחות דעתך זהה.

תשובה, דע ידייך, כי דבר זה נמ"ך בס' זכרון לריאשוני, בה' המלאים סי' ז', דף 226, נו"ל, והמנาง, שהМОHALIM מגנייע" הערלי אשר כרתו בידם מבני ישראל, וכשיומו קובי"י הערלי' עמהם, וכ"כ בס' כ"י מר' יונה הרופא, שיודע"י ספר המוחל' במקומו מגנייע" כל הURLות של תנוקות שהוא מלין וגווורים על בניהם וב"ב שלילבישום עליהם אחר מיתתם על התכרייכי שליהם, ואומר לי שזו סגולה להברית ממנה כל מזוק ומחבל, וקצת מוהלי' נהג'י נשנפטר' קובי"י עמהם ספר אשר בו כתוב'י כל הילדים הנמלים על ידיהם בחיהם, כדי שיגן עליהם, עכ"ל ע"ש, הרי לך ידייך, שדבר זה כבר היה לעולמי, ואך שאנו לו טעם שכלי, אין להרחקו, ויפה עשייתם שעמודתם על בנינו לקיים צואות אביהם המת, דקי"ל כר"מ דס"ל מצוה לקיים דברי המת, כמ"ש בתענית כ"א ובגיטין י"ר, ובכמה מקום, כל היכא שאין צואותו מנגדת לד"ת, ושלומ.

אני הי"מ ס"ט.

תקפוץ

סיוון, תרצ"ד לפ"ק, להנ"י.

מכתב כבודו הגיעני, כלו רצוף חינות ותודות, וכו', גכו, תודה רבה ידייך על דבריך כי נעמו,